

Nyitány

El - jött a jó Ka - rá - csony csil - lo - gó fe - hé - ren,
le - hull a hó, meg - áll az ut - cán és a té - é - ren

Karácsonyeste eljő,
erdőkön átsonva.
Havat szitál a felhő
falvakra, városokra.

Fehér a tér, az utca,
udvar s a háztető.
Mély álmát most alussza
a hárs s a lucfenyő.

Ágak árnyéka reszket,
gyertyaláng felragyog.
Házak közül a legszebb
(s bízvást a legnagyobb),

hordozván hókalapját,
kéménye tornyosul –
ím, ebben éli napját
Stahlbaum tanácsos úr.

majd következnek az

Első felvonás

No persze, nem egyedül, hanem családotul. Nagylánya Lujzi, kicsi lánya Marika s közbül Misi, a fia az időközben összesereglett vendég-gyerekekkel együtt – akiknek nevét ugyan ki győzné egytől egyig felsorolni! – izgatottan várják azt, ami Karácsony estéjén számukra a legeslegizgalmasabb: az ajándékokat!

Kiváltképp felcsigázódik kíváncsiságuk, amidőn észreveszik, hogy kopasz fején hófehér parókával legutoljára Drosselmeier főtanácsos úr – mindenféle fortélyos mesterség tudója, egyébként pedig Marika Keresztpapája – jelenik meg, karján egy jókora dobozt cipelve. Am mire hangosan is kimondanak: „Vajon mi lehet benne?” – a különös (és kissé, mi tagadás, bogarasnak tetsző) emberke már el is tűnik a nagy szoba ajtaja mögött.

A gyerekek – élükön a mindnyájuk közül legkíváncsibb Misivel – egymást taszigálva tolonganak a hatalmas kétszárnyú ajtó előtt, hogy

